

30 SEP. 1991

Musik kan redde menneskeliv

Teater

Af ME LUND

Odnifestivalen fortsætter i Kanonhallen i København. Endnu to stærke kvinder viser deres personlige forestillinger – den ene med udgangspunkt i forpligtelsen til at huske, den anden med udgangspunkt i selve Odin Teatrets teaterpraksis.

»Memoria« er en lille, stemningsfuld og intim forestilling, hvor publikum (max. 40) bliver bedt om at tage plads i bløde lænestole, anbragt i en halvcirkel. Få centimeter fra os – i en svagt oplyst, jødisk stue med guldtapet og guldkanter på tekkopperne – sidder en gammel kvinde og en musikanter. I den næste time spiller, synger og fortæller de på et suggestivt

blandingssprog af dansk, norsk, tysk og jiddish to solskinshistorier fra nazisternes kz-lejre.

Den første fortælling handler om drengen Moshe, der ved hjælp af en jødisk sang fik styrke til at overleve kz-lejrens aflusning en ubarmhjerterig, frostklar nat. Skønt hans fodsåler var frosset fast i sneen og hans læber reduceret til små, blå streger fik han gennem sangen livet tilbage. Og mens han sang, styrtede de om i hundredvis omkring ham og blev forvandlet til isfrosne lig.

Den anden beskriver kvinden Stella, som efter oplevelserne i Nazityskland bliver svimmel, hver gang hun ser en dukke. I hendes erindring har et billede nemlig brændt sig fast, som viser en soldat, der lokker små jødiske børn til sig med løfte om chokolade. Og når de tillidsfuldt lukkede

øjnene og åbnede munden, skød han dem. Tilbage lå de som livløse dukker.

Else Marie Laukviks forestilling beder os indtrængende om at huske – ikke hævne – disse hændelser. For der bliver færre og færre af dem, der oplevede dem på deres egen krop. Og det forpligter os, der ikke selv oplevede dem.

Odnifestivalens anden forestilling er Roberta Carreris foredrags-forestilling, hvor hun med nye og gamle eksempler viser, hvordan mødet med Eugenio Barba har gjort hende i stand til at lave en hændernes ballet, en føddernes pantomime, en stemmens stærkt beskrivende modulationer. Hun indleder sin forestilling med en dans, og hun afslutter den med den samme dans. Men det er to forskellige, kunstneriske udtryk, vi ser. For imellem dem kiler

hun sin personlige beretning om 17 års arbejde med Odin Teatret ind, og lader os med en tilpas blanding af pædagogisk sans og den ægte kunstners ydmyghed dele nogle af sine hemmeligheder.

Roberta Carreri har en formidabel menneskelig og scenisk udstråling. Og hendes forestilling viser på en betagende måde Odin Teatrets ansigt set indefra.

Memoria. Af og med Else Marie Laukvik. Iscenesættelse: Eugenio Barba. Musik: Frans Winther og jiddiske folkesange. Produktion: Teatro Tasacile og Odin Teatret. Kanonhallen, København.

Spor i sneen. Af og med Roberta Carreri. Produktion: Odin Teatret. Kanonhallen, København